

„Kristus bør være leder av ethvert menneskes liv“

Kjøbmann Kleppe forteller fra det store Oxfordmøte på Modum.

I dagene 14.—17. mai var ca. 400 mennesker fra alle kanter av landet og en hel del svensker samlet til møte på Modum.

Der var en del fagforeningsledere fra Norge, Sverige og England, deriblandt mr. Elwin, formann for en organisasjon av engelske arbeidere som teller 5 millioner medlemmer. Mr. Will Loech, tidligere borgermester i Newcastle, han var oprinnelig grubearbeider, var blitt en kristen i 17 års alderen; men i de kristnes forhold til grubearbeiderne syntes han der var stor forskjell mellom teori og praksis, var blitt ivrig fagforeningsmann og sosialist. Både han og hans frue som også var tilstede, var begge medlemmer av bystyret i Newcastle — representerende arbeiderpartiet. En svenske, Ture Oscarsson, var leder av en mengde fagorganisasjoner, suppleant til riksdagen og en av spissene innen det svenske sosialdemokratiske parti. Der var et sterkt islett av fagorganiserte arbeidere med sosialistisk livssyn, særlig var Akers mek. verksted og Drammensdistriktets papir- og tremassefabrikker sterkt representert. Det var også mange ingeniører og arbeidsgivere.

I Oslo og omegn er der ca. 200 ingeniører som har gitt sitt liv til Gud og gått inn for å leve helt under Hans ledelse, derved har de sett sitt ansvar, at ulykken for Norge idag er splittelsen mellom klassene, og videre utover — at hatet og maktbegjæret må bort mellom nasjonene. De har sett løsningen i at hvert menneske begynner med sig selv, ser sin synd — ser sitt ansvar for andre — får et kristent fellesskap

med Gud som grunnlag, at dette får omskape industrien, politikken, og at Norge som så lenge har fått eie fred, ser sitt ansvar for andre land, først for våre naboland — så videre utover. Dette kom til å prege mange av møtene.

17. mai begynte formiddagens møte, som blev ledet av en ung norsk lærerinne, med at en staut, ung bonde fra Malm på sitt vakre, klangfulle mål leste Lukas 4, 16—21. Derefter «Ja, vi elsker». Så fortalte 2 forlovede par hvordan de vilde starte livet sammen for i fellesskap å gjøre Guds vilje og hvor stort de så det at Gud lot dem begynne sitt ekteskap med Ham som grunnlag. Derefter fulgte 10 ektepar som fortalte, med mange konkrete eksempler, hvordan et godt hjem under Guds ledelse kun etableres, når der i alle forhold hersker full åpenhet. Der klargjordes ved en rekke nye vidnesbyrd hvordan full åpenhet mellom ektefeller er nødvendig for at der kan bli det rette forhold mellom foreldre og barn. Og veien er klar. Jesus sier: «Jeg er veien, sannheten og livet». På den vei kommer vi frem. Som led i hjemmenes betydning for vårt land fikk vi et tversnitt av Norge — vidnesbyrd fra Vardø i nord, Kristiansand i Syd, Ålesund i vest og Kongsvinger i øst om hvordan Gud kan omskape hjem. Så kom vidnesbyrd fra arbeidere, formenn, arbeidsgivere, ingeniører og ledere for arbeiderorganisasjoner, fra kristne ingeniører som ser sitt ansvar for forholdene mellom arbeidere og arbeidsgivere. En arbeider sier at vi må først underkaste oss fredsfyrstens lover, da brytes muren mellom arbeidere

og arbeidsgivere. Der kan etableres et forhold mellom disse basert på Guds kjærlighet. Kun på denne vei kan der skapes ordnede forhold på disse områder. Dette var den røde tråd gjennom alt: Kristus som leder av hvert menneskes liv — i hjem, samfundsliv, erhvervsliv. Som avslutning kom marsjerende inn i salen et tog av frisk ungdom, ca. 50 unge piger og gutter, syngende gruppebevegelsens internasjonale — «Brobyggingsangen». En hel del av disse avla så ganske korte vidnesbyrd om hvordan de før forsøkte finne livsglede i tomme fornøielser — hvordan de idag var blitt virkelig glade, frie mennesker ved å leve et Gudledet liv — og kun heri så de løsningen på alle vanskeligheter —

02-05-024

Agderposten 24.5.38